

കൈയിൽ വെണ്ണുന്നതല്ല, കള്ളപ്പണനിക്ഷേപം സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ പരസ്യമാക്കുന്നതാണ്, ഈ രാജ്യങ്ങളിൽ ശിക്ഷാർഹം.

തങ്ങൾ കയറിയയയ്ക്കുന്ന സാധനങ്ങളുടെ വില കുറച്ചു കാണിച്ചും, ഇറക്കുമതിചെയ്യുന്ന സാധനങ്ങളുടെ വില പെരുപ്പിച്ചു കാണിച്ചും, വിദേശങ്ങളിൽ കറെ പണം സമ്പാദിക്കാൻ വ്യാപാരികൾക്കു പ്രയാസമില്ല. ഒരു ചെറിയ ഫീസ്സുകൊടുത്താൽ, മറ്റൊരു വ്യവസ്ഥയും കൂടാതെ, കമ്പനികൾ രജിസ്റ്റർ ചെയ്യാൻ അനുവദിക്കുന്ന ചില രാജ്യങ്ങളുണ്ട്. ഇങ്ങനെ രജിസ്റ്റർ ചെയ്ത കൃത്രിമക്കമ്പനികളുടെ പേരിൽ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ നല്ല നിലയിൽ നടന്നുവരുന്ന കമ്പനികളും വ്യവസായസംഗ്രാഹനങ്ങളും വിലയ്ക്കു വാങ്ങുകയോ, ഭൂസ്വത്തു സമ്പാദിക്കുകയോ ഒക്കെ ചെയ്യാം.. ഇത്തരം ഇടപാടുകളിൽ കള്ളപ്പണക്കാരെ സഹായിക്കുന്ന വിദേശർ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലുമുണ്ട്. നിയമത്തിന്റെ പിടിയിൽനിന്നും കള്ളപ്പണക്കാരെ രക്ഷിക്കുന്നതിൽ പേരുകേട്ട വക്കീലന്മാർ എവിടെയാണില്ലാത്തത്?

ആയിരത്തുണ്ടു മുറുകോടി രൂപയോളം വരുന്ന ഒരു തുക സ്വീസ്മാങ്കുകളിൽ ഇന്ത്യക്കാർ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ളതായി പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇതിലും വലിയതാകാം. സ്വീസ്മാങ്കുകളിൽ ഇന്ത്യക്കാരുടെ നിക്ഷേപം. സ്വീറ്റർലണ്ടിനു പുറമേ ലിക്തൻസ്റ്റൈൻ, മൊണാക്കോ, വത്തിക്കാൻ മുതലായ യൂറോപ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും, ബഹ്റീൻ, ദുബായ് മുതലായ പശ്ചിമേഷ്യൻ രാജ്യങ്ങളിലും, ഹോങ് കോങ്ങിലും, വേറേയും പല രാജ്യങ്ങളിലും, കള്ളപ്പണനിക്ഷേപസൗകര്യങ്ങളുണ്ട്. ഒരു നോട്ടീസും കൂടാതെ ഈ പണം പിൻവലിക്കുകയും, മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലേക്കു കടത്തുകയും, ഭീകരപ്രവർത്തനങ്ങൾ, രാഷ്ട്രീയങ്ങളായ അട്ടിമറികൾ, മയക്കുമരുന്നു വ്യാപാരം മുതലായവയിൽ അതു നിക്ഷേപിക്കുകയും ആവാം. ഈവക കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി നാം കൂടുതൽ ബോധവാന്മാരാകേണ്ടതുണ്ട്.

ഇപ്പോഴത്തെ അപവാദങ്ങളെ രാജീവ് ഗാന്ധി അതിജീവിച്ചു എന്നു വരാം. 1989 വരെ അദ്ദേഹം പ്രധാനമന്ത്രിയായി തുടരുകയും ചെയ്തപ്പോൾ പക്ഷേ, ഈ അപവാദങ്ങളുടെ ഫലമായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'കരിശ്മയും', പ്രവർത്തനശേഷിയും വളരെയധികം കുറയാനാണ് സാധ്യത. 'ഇരാനും' അപവാദത്തിനുശേഷം റെയ്ഗൻ അമേരിക്കയിലെ 'ഞൊണ്ടിത്താരാവു' പ്രസിഡണ്ട് ആയിരിക്കുകയാണല്ലോ. 'ഫെയർഫാക്സി'നുശേഷം രാജീവ് ഗാന്ധിയെ ഇന്ത്യയിലെ 'ഞൊണ്ടിത്താരാവു' പ്രധാനമന്ത്രിയായി ചിലരെങ്കിലും കരുതിക്കൂടാതെ കയ്യില്ല.

(25 ഏപ്രിൽ, 1987)

21. കേന്ദ്രത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സിന് ഒരു വികൽപ്പം

ശ്രീ രാജീവ് ഗാന്ധിയെ പ്രധാനമന്ത്രിസ്ഥാനത്തുനിന്നു പിരിച്ചുവിടാൻ താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നു എന്ന അർത്ഥത്തിലുള്ള പത്രവാർത്തകൾ തികച്ചും അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തവയാണ് എന്ന് മെയ് 3-ാം തീയതി രാഷ്ട്രപതി സെയിൽസിംഹ് അസന്ദിശമായി പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. പാർല

മെൻറിലെ ഭൂരിപക്ഷം അംഗങ്ങളുടെ പിന്തുണയുള്ള ഒരു പ്രധാനമന്ത്രിയെ പിരിച്ചുവിടുന്നതിനുള്ള അധികാരം രാഷ്ട്രപതിക്കു നമ്മുടെ ഭരണഘടന നൽകുന്നില്ല. എന്നിട്ടും, അത്തരമൊരു അനധികൃതപ്രവൃത്തി രാഷ്ട്രപതി ചെയ്തേക്കുമെന്ന ആശങ്ക രാഷ്ട്രീയവൃത്തങ്ങളിൽ പ്രചരിച്ചു എന്നതു കണക്കിലെടുക്കേണ്ട ഒരു വസ്തുതയാണ്. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിപ്പെട്ട അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇപ്പോൾ ഇരിക്കുന്നവരുടെ ബുദ്ധിശൂന്യതയ്ക്കും വിവേകരാഹിത്യത്തിനും ഇതിൽപ്പരം തെളിവ് ആവശ്യമില്ല.

രാഷ്ട്രപതിയുടെ കാര്യം വിട്ടുകളഞ്ഞാൽത്തന്നെ, പ്രധാനമന്ത്രി നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന പാർലമെൻറി കോൺഗ്രസ് പാർട്ടി ആഭ്യന്തര മത്സരങ്ങൾകൊണ്ടു ഭർബലമായിരിക്കുകയാണ്. സ്വീറ്റ്സർലണ്ടിലെ ബാങ്കുകളിൽ രഹസ്യമായി ചില ഇന്ത്യക്കാർ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ള കള്ളപ്പണത്തിന്റെ വിവരം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിന് 'ഫെയർഫാക്സ്' എന്ന അമേരിക്കൻ രഹസ്യാന്വേഷണക്കമ്പനിയുടെ സഹായം തേടിയതിന്റെ ഫലമായി ധനകാര്യമന്ത്രിയും പിന്നീട് രാജ്യരക്ഷാമന്ത്രിയുമായിരുന്ന ശ്രീ വി. പി. സിംഹിന് മന്ത്രിസഭയിൽനിന്നു രാജിവെക്കേണ്ടിവന്നു. പടിഞ്ഞാറേ ജർമ്മനിയിൽനിന്നു നാവികസേനയിലേക്ക് ഏതാനും മുങ്ങിക്കപ്പലുകൾ വാങ്ങിയപ്പോൾ കപ്പൽക്കമ്പനിക്കാരിൽനിന്നു കോഴയായി വലിയ തുകകൾ ഇന്ത്യയിൽ ആർക്കെല്ലാമോ കിട്ടുകയുണ്ടായി എന്ന ആരോപണത്തെപ്പറ്റി രാജ്യരക്ഷാവകുപ്പ് ഒരു അന്വേഷണം നടത്തണമെന്ന് ആജ്ഞാപിച്ചശേഷമാണ് ശ്രീ വി. പി. സിംഹിന് മന്ത്രിസഭ വിട്ടത്. ഇതിനു തൊട്ടുപുറകെയാണ് സ്വീഡനിലെ ബോഫോർസ് എന്ന ആയുധനിർമ്മാതാക്കളിൽനിന്നു കറെ അധികം പീരങ്കികൾ നമ്മുടെ സേനയിലേക്കു വാങ്ങുകയുണ്ടായെന്നും, ഈ ഇടപാടു സാധിച്ചുകിട്ടുന്നതിനായി പള്ളരെ വലിയ ഒരു തുക ബോഫോർസ് കമ്പനി ഇന്ത്യയിലെ ഏതോ ഇടനിലക്കാർക്കു കോഴയായി കൊടുത്തുവെന്നുമുള്ള ആരോപണം സ്വീഡിഷ് റേഡിയോ ഉന്നയിച്ചത്. ഈ മൂന്ന് അപവാദങ്ങളും ഇപ്പോൾ അന്വേഷണത്തിലിരിക്കുകയാണ്. ശരിക്കും അന്വേഷിച്ചാൽ, അന്വേഷിച്ചില്ലെങ്കിലും, എന്തെല്ലാം രഹസ്യങ്ങളാണു പുറത്തുവരികയെന്നും, അവ ഇന്ത്യയിൽ ആരുടെയൊക്കെ രാഷ്ട്രീയ ഭാവിയിലാണു നശിപ്പിക്കുക എന്നും കാത്തിരുന്നു കാണുകതന്നെവേണം.

അടുത്തകാലത്തു ബംഗാളിലും കേരളത്തിലും സംസ്ഥാന നിയമസഭകളിലേക്കു നടന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പുകളിൽ കോൺഗ്രസ് പാർട്ടി പരാജയപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇനി ജൂലൈമാസത്തിൽ ഹരിയാനയിൽ നടക്കാനിരിക്കുന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പിലും ഈ പരാജയം ആവർത്തിക്കുന്നപക്ഷം ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസം നശിച്ച കോൺഗ്രസ് പാർട്ടിക്കു ഭൂരിപക്ഷമുള്ള പാർലമെൻറ് പിരിച്ചുവിട്ടു പുതിയ പൊതുതിരഞ്ഞെടുപ്പു നടത്തണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ട് എതിർപാർട്ടിക്കാർ എല്ലാവരും ചേർന്നു പ്രക്ഷോഭം തുടങ്ങിക്കൂടായ്കയില്ല. അതുണ്ടായില്ലെങ്കിൽത്തന്നെ, സ്വാഭാവികഗതിയിൽ ഇനി നടക്കുന്ന പൊതുതിരഞ്ഞെടുപ്പിനുശേഷം പാർലമെൻറിൽ കോൺഗ്രസ്സിനു ഭൂരിപക്ഷം നഷ്ടപ്പെടാൻ സാദ്ധ്യതയുണ്ട്.

കോൺഗ്രസ്സിനു കേന്ദ്രത്തിൽ കൈമോശംവരുന്ന അധികാരം വഹിക്കാൻ തങ്ങൾക്കു കഴിയുമെന്ന വിശ്വാസം ഏപ്രിൽ അവസാന വാരത്തിൽ ബാംഗ്ലൂരിൽ സമ്മേളിച്ച ജനതാപാർട്ടി പ്രകടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. കർണാടക സംസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രമേ ജനതാപാർട്ടിക്ക് ജനകീയ—അടിസ്ഥാനം ഇപ്പോൾ ഉള്ളൂ. സമർത്ഥനായ ഒരു ഭരണാധികാരിയാണ് താനെന്ന ധാരണ ജനങ്ങളിൽ ഉളവാക്കുവാൻ ജനതാപാർട്ടിയുടെ നേതാക്കളിൽ ഒരാളും കർണാടകത്തിലെ മുഖ്യമന്ത്രിയുമായ ശ്രീ രാമകൃഷ്ണ

ഹെഗ്ഡേയ്ക്ക് ഇതിനകം കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അത്രയുംകൊണ്ടുമാത്രം വരാനിരിക്കുന്ന പൊതു തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഭൂരിപക്ഷം നേടി പാർലമെന്റിലെ മുഖ്യ പാർട്ടിയായിത്തീരാൻ 'ജനത'യ്ക്ക് കഴിയുമെന്ന് ഇപ്പോൾ ആരും വിശ്വസിക്കുന്നില്ല.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ്, ഏപ്രിൽ 25-ാം തീയതി ദില്ലിയിൽ ബംഗാൾ മുഖ്യമന്ത്രി ശ്രീ ജ്യോതിബസു വിളിച്ചുകൂട്ടിയ ആറ് കോൺഗ്രസ്-ഇതര മുഖ്യമന്ത്രിമാരുടെ സമ്മേളനത്തെ നാം വിലയിരുത്തേണ്ടത്. ശ്രീ ജ്യോതിബസുവിനു പുറമെ, ആന്ധ്രപ്രദേശിലെ ശ്രീ എൻ. ടി. രാമറാവു, കർണാടകത്തിലെ ശ്രീ രാമകൃഷ്ണഹെഗ്ഡെ, പശ്ചാബിലെ ശ്രീ സുർജിത്സിംഹ് ബർണാല, ത്രിപുരയിലെ ശ്രീ നൃപേൻ ചക്രവർത്തി, കേരളത്തിലെ ശ്രീ ഇ. കെ നായനാർ എന്നീ മുഖ്യമന്ത്രിമാരും ഈ സമ്മേളനത്തിൽ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. കേന്ദ്രത്തിൽ കോൺഗ്രസ്സിനു പകരം നിൽക്കാവുന്ന, പ്രവർത്തനക്ഷമവും വിശ്വാസ്യവുമായ, ഒരു വികല്പം സൃഷ്ടിക്കുക എന്നതാണ് തങ്ങളുടെ ദീർഘകാലലക്ഷ്യം എന്ന വസ്തുത ഈ മുഖ്യമന്ത്രിസമ്മേളനം മറച്ചുവെക്കുകയുണ്ടായില്ല.

ഈ വികല്പത്തിന്റെ രൂപം എന്തായിരിക്കും? മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള മുന്നണികളാണ് ബംഗാളിലും കേരളത്തിലും ത്രിപുരയിലും ഇപ്പോൾ അധികാരം വഹിക്കുന്നത്. ആന്ധ്രപ്രദേശ്‌ത്തിൽ അധികാരം വഹിക്കുന്നത് 'തെലുഗുദേശം' എന്ന പാർട്ടിയാണ്. 'ഭാരതദേശം' ആയി വികസിക്കാൻ ആഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലും 'തെലുഗുദേശം' ഇപ്പോൾ ഒരു പ്രാദേശികപ്പാർട്ടി മാത്രമാകുന്നു. പശ്ചാബിൽ, കോൺഗ്രസ്സിന്റെ സഹായത്തോടെയാണെങ്കിലും സിഖുകാരുടേതായ അക്കാലി പാർട്ടിയാണ് ഭരണം നടത്തിപ്പോരുന്നത്. അഖിലേന്ത്യാ പാർട്ടിയായാണെങ്കിലും 'ജനത'യ്ക്ക് കർണാടകത്തിൽ മാത്രമേ കുറെയെങ്കിലും സ്വാധീനമുള്ളൂ. പരസ്പരം ലയിച്ച് തങ്ങളുടെ വ്യക്തിത്വം നഷ്ടപ്പെടുത്താൻ ഈ പാർട്ടികളിലൊന്നിനും ആഗ്രഹമില്ല. ഒറ്റയ്ക്ക് കേന്ദ്രത്തിൽ അധികാരത്തിൽവരാൻ ആവശ്യമായ സംവിധാനം ഇപ്പോൾ അവയിൽ ഒന്നിനു മില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക്, ഒരു മിനിമം പരിപാടിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ, സമാനമനസ്സുള്ള പാർട്ടികൾ എല്ലാം ചേർന്ന് ഒരു കൂട്ടുമുന്നണി രൂപവൽക്കരിച്ചു തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ മത്സരിക്കുക മാത്രമാണ് പോംവഴി. ഇതിനുള്ള വിശദാംശങ്ങൾ ഏപ്രിൽ 25-ാം തീയതിയിലെ മുഖ്യമന്ത്രി സമ്മേളനത്തിൽ ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ടില്ല. പകരം, തങ്ങൾ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന പാർട്ടികളുടെ നേതാക്കൾ മെയ് മാസത്തിൽ സമ്മേളിച്ച് ഇക്കാര്യങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യണമെന്ന് മുഖ്യമന്ത്രിമാർ തീരുമാനിക്കുകയാണുണ്ടായത്. കുറച്ചുകൂടിയും വിശദമായി ഭാവിപരിപാടിയെപ്പറ്റി ദില്ലിസമ്മേളനത്തിൽ സംസാരിച്ചത് ആന്ധ്ര മുഖ്യമന്ത്രി ശ്രീ രാമറാവു ആയിരുന്നു. കോൺഗ്രസ്-ഇതര പാർട്ടികൾ സമാനങ്ങളായ ആദർശങ്ങളുടേയും നയങ്ങളുടേയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരു മിനിമം പരിപാടി ആവിഷ്കരിക്കുകയും, അതു നടപ്പിൽ വരുത്താൻ തക്ക സംഘടനകളുള്ളത് നിർമ്മിക്കുകയും വേണമെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. കാലക്രമത്തിൽ ഈ സംഘടന സമാനമനസ്സുള്ള കോൺഗ്രസ്-ഇതര രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികളുടെ ഒരു കോൺഫെഡറേഷനായി വളരണം. ശ്രീ ഹെഗ്ഡേയും ഈ അഭിപ്രായത്തോടു യോജിച്ചു. എന്നാൽ, അത്തരമൊരു കോൺഫെഡറേഷനിൽ ചേർന്നു സ്വന്തം പാർട്ടിയുടെ വ്യക്തിത്വം നശിപ്പിക്കുന്നതിൽ ശ്രീ ജ്യോതിബസുവിനു താല്പര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നാണ് അറിയുന്നത്. കോൺഫെഡറേഷൻ രൂപവൽക്കരണം സംബന്ധിച്ച നിർദ്ദേശം ഏതായാലും, മെയ് മാസത്തിലെ പാർട്ടിനേതാക്കളുടെ സമ്മേളനത്തിൽ ചർച്ചചെയ്യപ്പെടും.

ദീർഘകാല പ്രാധാന്യമുള്ള ഈ സംഘടനാപ്രശ്നം പരിഹരിക്കുവാൻ ഏറ്റെടുക്കാലം വേണ്ടിവന്നേക്കാം. അതിനിടയ്ക്കു, താൽക്കാലിക പ്രശ്നങ്ങളിൽ യോജിച്ചുപ്രവർത്തിക്കാൻ കോൺഗ്രസ്-ഇതര മുഖ്യമന്ത്രിമാർക്കു കഴിയുമോ? ഉദാഹരണത്തിന്, 1987 ജൂലൈമാസത്തിൽ രാഷ്ട്രപതി സ്ഥാനത്തേക്കു നടക്കുവാനിരിക്കുന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ അവർ എന്തു നിലപാടാണു കൈക്കൊള്ളുക? അതിനകം കോൺഗ്രസ് പാർട്ടി നെടുക്കെ പിളർന്നുപോകുന്നില്ലെങ്കിൽ, പാർലമെന്റിലും നിയമസഭകളിലുമുള്ള വലിയ ഭൂരിപക്ഷം ഉപയോഗപ്പെടുത്തി, തങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥിയെ രാഷ്ട്രപതിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ കോൺഗ്രസ്സിനു പ്രയാസമുണ്ടാവില്ല. എങ്കിലും, എല്ലാ പാർട്ടികളും യോജിച്ച് ഇടതുപക്ഷച്ചായ്വുള്ള ഒരാളെ രാഷ്ട്രപതിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കണമെന്ന് പ്രധാനമന്ത്രി ശ്രീരാജീവ്ഗാന്ധി നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ നിർദ്ദേശം കൈക്കൊണ്ടു്, തങ്ങൾക്കുകൂടി സ്വീകാര്യനായ ഒരാളെ രാഷ്ട്രപതി സ്ഥാനത്തേക്കിരിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കുകയാണോ കോൺഗ്രസ്-ഇതര മുഖ്യമന്ത്രിമാർ ചെയ്യേണ്ടതു്? അതോ, ഇതിനുമുമ്പു ചെയ്തുവന്നതുപോലെ തോൽക്കുമെന്ന് ഉറപ്പുള്ളപ്പോഴുംത്തന്നെ മറ്റൊരു സ്ഥാനാർത്ഥിക്കു പിന്തുണനൽകുകയോ?

ചില അടിസ്ഥാന കാര്യങ്ങളിൽ കോൺഗ്രസ്-ഇതര-മുഖ്യമന്ത്രിമാർക്കിടയിൽ യോജിപ്പുള്ളതായി വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഭൂപരിഷ്കരണം സംബന്ധിച്ചു് അവർക്കെല്ലാം ഒരേ അഭിപ്രായമാണുള്ളതത്രേ. ഇന്നുള്ളതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാവണം സാമ്പത്തിക-ഉൽപാദനത്തോടുള്ള സർക്കാരിന്റെ സമീപനം എന്നതിലും അവർ യോജിക്കുന്നു. നിത്യോപഭോഗവസ്തുക്കളുടെ പൊതുവിതരണത്തിന്റെ മേൽ സർക്കാരിനു നിയന്ത്രണമുണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. പെട്രോൾ, കല്ലറി മുതലായ അവശ്യവസ്തുക്കളുടെ വില കേന്ദ്രസർക്കാർ കൂട്ടിക്കുറയ്ക്കുക പക്ഷിയുമായി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് അവർ എതിരാണ്. സ്റ്റേറ്റുകളും ബാങ്കുകളും തമ്മിലുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ബന്ധങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവർക്കു ചില പൊതുധാരണകളുണ്ട്. കേന്ദ്രഗവണ്മെന്റുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കു വലിച്ചക്ഷാമബത്ത നൽകുന്നതുകൊണ്ടു് സ്റ്റേറ്റ് തലത്തിൽ ഉണ്ടാവുന്ന പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ, സ്റ്റേറ്റുകൾക്കു് അനുവദിക്കപ്പെട്ട ഓവർ ഡ്രാഫ്റ്റുകൾ, മുതലായ മറ്റു ചില വിഷയങ്ങളിലുമുണ്ടു് അവർക്കു സമാനങ്ങളായ ആശയങ്ങൾ. സ്റ്റേറ്റുകളും കേന്ദ്രവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധങ്ങൾ വീണ്ടും പരിശോധിക്കുന്നതിന് ഇന്ദിരാഗാന്ധി നിയമിച്ച സർക്കാരിയാ കമ്മീഷന്റെ റിപ്പോർട്ടു് സമർപ്പിക്കുന്നതിൽ വരുന്ന കാലതാമസത്തിൽ അവർക്കു് ആശങ്കയുണ്ടു്. കേന്ദ്രത്തിന്റെമേൽ സ്റ്റേറ്റുകൾ യോജിച്ച സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുന്നതിനും, സ്റ്റേറ്റുകൾ തമ്മിൽ തർക്കമുള്ള പ്രശ്നങ്ങളിൽ തുറന്നുകൊടുക്കുന്ന പരിഹാരം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനുമായി 'ഇൻറർ സ്റ്റേറ്റ് കൗൺസിൽ' എന്ന പേരിൽ ഒരു സ്ഥാപനം ഉണ്ടാക്കണമെന്ന കാര്യത്തിൽ അവർ ഏകാഭിപ്രായക്കാരാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ, കേന്ദ്രത്തിൽനിന്നു കൂടുതൽ ആനുകൂല്യങ്ങൾ സ്റ്റേറ്റുകൾക്കു നേടിയെടുക്കുന്നതിനായി ഒത്തൊരുമിച്ചു സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുകയായിരിക്കും കോൺഗ്രസ്-ഇതര-മുഖ്യമന്ത്രിമാരുടെ സംയോജിതപ്രവർത്തനപരിപാടിയിൽ ആദ്യത്തെ ഇനം.

എല്ലാ കോൺഗ്രസ്-ഇതര-മുഖ്യമന്ത്രിമാരും ദില്ലിസമ്മേളനത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. തമിഴ്നാട്ടിലെ ശ്രീ എം. ജി. രാമചന്ദ്രൻ, കാശ്മീരിലെ ശ്രീ ഫാറൂഖ് അബ്ദുള്ള എന്നിവരെ കോൺഗ്രസ്സിനെ വലിയതോതിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു എന്ന കാരണത്താൽ, ശ്രീ ജ്യോതിബസു സമ്മേളനത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കാതെവിട്ടു. സിക്കിമിലെ ശ്രീ നർബഹദൂർബേധാരി, മിസോറമിലെ ശ്രീ ലാൽഡെംഗ എന്നിവരെ

യും, അവരുടെ ബംഗാളി-വിരുദ്ധ നിലപാടുകാരണമായിരിക്കാം, മുഖ്യമന്ത്രി സമ്മേളനത്തിലേക്കു ശ്രീ ബന്ദു ക്ഷണിച്ചില്ല. ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടെങ്കിലും അസമിലെ ശ്രീ മഹന്ത സമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയുണ്ടായില്ല. വ്യത്യസ്തങ്ങളായ പശ്ചാത്തലങ്ങളും കാഴ്ചപ്പാടുകളുമുള്ള പാർട്ടികളെ ഏകീകരിച്ചുനിർത്താനാവശ്യമായ പശ്ചിമ 'കോൺഗ്രസ്'-ഇതരത്വ'ത്തിന് ഇനിയും കൈവന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല എന്നു വ്യക്തമാണ്.

കോൺഗ്രസ്സിനെതിരായ ഒരു വികല്പമെന്നനിലയിൽ, കേന്ദ്രത്തിൽ റോസ്സ് അരങ്ങേറാനുള്ള കഴിവ് ഇന്ത്യയിലെ ഒരു പാർട്ടിക്കും ഇനിയും കൈവന്നുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. കോൺഗ്രസ്'-ഇതര-പാർട്ടികൾ യോജിച്ച്, ഒരു മിനിമം പരിപാടിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രൂപവൽക്കരിക്കുന്ന 'കോൺഫെഡറേഷൻ' കോൺഗ്രസ്സിനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടമാക്കി അതിന്റെ സ്ഥാനം കാര്യക്ഷമമായി കൈയടക്കുക എന്നതും, ഇന്നത്തെ നിലവെച്ചു നോക്കുമ്പോൾ, അതിവിദൂരത്തിലുള്ള ഒരു സ്വപ്നം മാത്രമാകുന്നു. ആഭ്യന്തരങ്ങളായ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ മുർച്ഛിച്ചു അടുത്ത ഭാവിയിൽ കോൺഗ്രസ് പാർട്ടി ചിന്നഭിന്നമാവുകയാണെങ്കിൽ, ഏറെക്കുറെ അരാജകത്വതുല്യമായ ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷമായിരിക്കും കേന്ദ്രത്തിൽ ഉളവാകുക. രാഷ്ട്രത്തിലാകെ അതിന്റെ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ ദീർഘങ്ങളും ദാരുണങ്ങളുമായിരിക്കാനാണു സാധ്യത.

(4 മേയ്, 1987)

22. കേരളം ഇടത്തോട്ട്

ഒരിക്കൽക്കൂടി കേരളം ഇടത്തോട്ടു നീങ്ങിയിരിക്കുന്നു; ഒമ്പതാമത്തെ പൊതുതിരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾ മാർക്സിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഇടതു-ജനാധിപത്യമുന്നണിയെ അധികാരത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രകടമായി മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മുസ്ലിം ലീഗിനും അപ്രകടമായി മതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നു കരുതപ്പെടുന്ന കേരള കോൺഗ്രസ്സിന്റെ രണ്ടുവിഭാഗങ്ങൾക്കും പങ്കാളിത്തമില്ലാത്തതാണ് ഈ മുന്നണി. അക്കാരണത്താൽ, വേണമെങ്കിൽ, മതനിരപേക്ഷമായ ഒരു മുന്നണിയാണ് ഇപ്പോൾ അധികാരം നേടിയിട്ടുള്ളത് എന്നു പറയാം. 1957-ൽ, കേരള സംസ്ഥാന രൂപവൽക്കരണത്തെത്തുടർന്ന് നടന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി അധികാരത്തിൽവന്നതിനുശേഷം, ഉപ്പോൾ മാത്രമാണ് ഇത്തരം മതനിരപേക്ഷത കേരളത്തിൽ ഭരണകക്ഷികൾക്കു കൈവരുന്നത്. തിരഞ്ഞെടുപ്പിലൂടെ അധികാരം പിടിച്ചെടുക്കുന്നതിനു മാത്രമല്ല, പിടിച്ചെടുത്ത അധികാരത്തിന്റെ ഭൗതികഫലങ്ങൾ പങ്കിട്ടെടുക്കുന്നതിനും ജാതിയേയും മതത്തേയും പരമാവധി ചൂഷണംചെയ്തു പരിചയിച്ചു പോന്ന കേരളത്തിലെ ജനങ്ങൾ ഈ ചുറ്റുപാടിൽ എങ്ങനെ പ്രതികരിക്കുമെന്നു കണ്ടറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കപ്രസിദ്ധമായ പഴയ 'വിമോചന' സമരം ആവർത്തിക്കുന്നതിനു സാധ്യതയില്ലെങ്കിലും, മത-ജാതി-വിഭാഗങ്ങളുടെ നീക്കിപ്പതാലുര്യങ്ങളെ ആഴത്തിൽ സ്വർശിക്കുന്നതിനു സർക്കാർ ശ്രമിക്കുന്ന പക്ഷം അധികാരത്തിൽനിന്നു തലംകാലം അകറ്റിനിർത്തപ്പെട്ട ആ വിഭാഗങ്ങൾ ശക്തിയായി ചെറുകുമ്മെന്നും, ആ എതിർപ്പ് ജനാധിപത്യത്തിന്റെ സാമാന്യമര്യാദകളിൽ ഒതുങ്ങി നില്ക്കുന്നതായിക്കൊള്ളണമെന്നില്ലെന്നും വേണം കരുതാൻ.